

SERPELING (*Leuciscus leuciscus*)

Leefomgeving

De serpeling is een bewoner van schone en heldere stromende wateren zoals beken en kleine rivieren, waar grind en stenen op de bodem liggen en enige bedekking is van waterplanten.

Hoewel de serpeling ook in de grote rivieren voorkomt, lijkt deze biotoop minder optimaal; de voorkeur gaat uit naar beken en riviertjes met een gemiddelde diepte van ongeveer één meter. In dit type wateren is de serpeling in scholen te vinden in de relatief sterke stroming op niet te diepe plekken met een grind en zandbodem.

Ook houdt de serpeling zich graag op in geulen tussen plantebedden.

Voortplanting

De serpeling paait doorgaans in de periode van maart tot mei, wanneer het water een temperatuur heeft bereikt van ca. 8 °C. Het afzetten van de eieren gebeurt gewoonlijk 's nachts op ondiepe plaatsen (tot 0,5 meter diep) met een zwakke stroming en een grind- of kiezelbodem. Soms worden ook waterplanten wel als paaisubstraat gebruikt.

Na het uitkomen, laten de larven zich met het water meevoeren en ontwikkelen zich op plaatsen met een geringe stroomsnelheid. Deze opgroeigebieden kenmerken zich door plekken met slib op de grindbodem en de aanwezigheid van algen en waterplanten. Daarbij dient het water zuurstofrijk te zijn.

Voedsel

De serpeling heeft een onderstandige bek en lijkt daardoor aangepast aan het foerageren op de bodem. Toch maken, naast bodemvoedsel zoals wormen, slakjes en insectenlarven, vooral zoöplankton en algen deel uit van het voedselpakket en wordt zelfs voedsel van het wateroppervlak (in het bijzonder in het water gevallen insecten) geplukt.

Groei en leeftijd

De serpeling wordt niet groter dan 30 cm. De maximale leeftijd is 16 jaar. De serpeling wordt meestal in het tweede of derde levensjaar geslachtsrijp, bij een lengte van ongeveer 15 cm.